

O TRAKTŮRKU, KTERÝ CHTĚL VŠECHNO ZVLÁDNOUT SÁM

„Elinko, dneska na hřišti jsi moc pěkně pomohla
Toníkovi, když nemohl najít svoje autíčko. To od tebe
bylo hezké,“ pochválila maminka Elišku.
„Když on byl smutný a je to můj kamarád!“
„Ano, to je pravda. Kamarádi si mají pomáhat, vid’?
Zrovna jako ty dva traktůrky...“

Traktůrek Sonička pracoval na jedné malé farmě v Jasanově nad Lesnou. U domu jejích majitelů byla krásná veliká zahrada. Měla ale jednu nevýhodu. Byla celá do kopce. A tak se farmář rozhodl, že by bylo dobré tu zahradu srovnat, aby se tam Soničce lépe jezdilo.

„Dneska je pěkný den. Je jako stvořený pustit se do práce,“ řekla si jednou.

Sonička byla moc šikovný traktor, a tak k tomu ani nikoho nepotřebovala. Začala postupně odvážet hlínu. Najednou ale narazila pařez tak veliký, že ho sama vytáhnout nedokázala. Vtom se vedle ní ozvalo: „Ahoj Soničko!“